(1583) " वहि वृद्धौ " (I-भ्वादिः-633. अक. सेट्. आत्म.) [अ]

वंहकः-हिका, वंहकः-हिका, विवंहिषकः-षिका, वावंहकः-हिका ;
वंहिता-त्री, वंहयिता-त्री, विवंहिषिता-त्री, वावंहिता-त्री ;
वंहन्-न्ती, वंहयन्-न्ती, विवंहिषन्-न्ती ; —
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**कण्ठति**वत् (149) ज्ञेयानि । युचि-वंहनः इति ।

(1584) " वा गतिगन्धनयोः " (II-अदादिः-1050. सक. अनि. पर.)

'**गतिगन्धनयोर्वाति** वायतीति तु शोषणे ।
वयते वयतीत्येवं तन्तुसन्तान इष्यते ॥' (श्लो. 10) इति **देवः** ।

" .....**हेमचन्द्रस्तु** '**वा** तण्' इति पठित्वा '**सुखसेवनयोरित्येके**' इति चोक्त्वा 'वेत्येके' इत्यप्याह " इति **पुरुषकार**वचनमत्रानुसन्धेयम् । 'अर्दनं हिंसनं च गन्धनम् इति **लीलाशुकः**' इति **धातुकाव्ये** (2-49) । '**गन्धनं**—सौरभ्यकरणम्' इति **सहस्रनामभाष्ये** । '—गमनहिंसयोः' इति **वोपदेवः** । '—**गतिगन्धनयोः**—चलने दुर्गन्धे च' इति **काशकृत्स्नः** ।

वायकः-यिका, [1]वाजकः-जिका, वापकः-पिका, विवासकः-सिका, वावायकः-यिका ;
वाता-त्री, वापयिता-त्री, वाजयिता-त्री, विवासिता-त्री, वावायिता-त्री ;
[A]वान्-न्ती, [2]वापयन्-वाजयन्-न्ती, विवासन्-न्ती ; —
वास्यन्-न्ती-ती, वापयिष्यन्-वाजयिष्यन्-न्ती-ती, विवासिष्यन्-न्ती-ती ; —
[3]व्यतिवानः, वापयमानः, वाजयमानः, — वावायमानः ;
—वापयिष्यमाणः-वाजयिष्यमाणः, — वावायिष्यमाणः ;

---

1. ण्यन्तात् ण्वुलि '**वो** विधूनने जुक्' (7-3-38) इति विधूननेऽर्थे कम्पनार्थे णौ परतः जुगागमो भवति । विधूननभिन्नार्थे तु आदन्तलक्षणे पुगागमे **आवापकः** इत्यादीनि रूपाणि । ण्यन्ते सर्वत्र रूपद्वयमेवमूह्यम् ।
2. '**निगरणचलनार्थेभ्यश्च**' (1-3-87) इति कर्त्रभिप्रायक्रियाफलविवक्षायां ण्यन्ते परस्मैपदमेव भवति ।
3. 'कर्तरि कर्मव्यतिहारे' (1-3-14) इति तङ् ।

A. 'आघ्रायि **वान्** गन्धवहः सुगन्धस्तेनारविन्दव्यतिषङ्गवांश्च ॥' भ. का. 2-10

[अ] **सिद्धान्तकौमुद्यां [बालमनोरमायाम्]** एव उद्धृतोऽयं धातुः । **अन्ये सर्वे** '**बहि**' इत्येव पठन्ति । **धातुकाव्यव्याख्यायामपि** (1-89) एवमेव ।